

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Et primo, vtrum delectationis sit dilatare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

alicius rei amata magis accrescit desiderium, tātō magis per adēptionem accrescit delectatio: & ēt in ipso augmentatione desiderii fit augmentum delectationis secundum quod fit etiam spes rei amata, sicut supra dictum est,* quod ipsum desiderium ex spē est delectabile. Est autem admiratio desiderium quoddam sciendi, quod in homine contingit ex hoc, q̄ uidet effectum, & ignorat cām: uel ex hoc, q̄ caūsa talis effectus excedit cognitionem, aut facultatem ipsius. & ideo admiratio est causa delectationis, inquantum habet adiunctam spem consequendi cognitionem eius, quod scire desiderat. Et propter hoc, omnia admirabilia sunt delectabilia, sicut que sunt rara, & oēs representations rerum, et que in se nō sunt delectabiles. Gaudet. n. anima in collationem unius ad alterum: quia conferre unum alteri, est proprius & con naturalis actus rationis, ut Philosopha dicit in sua Poetica. * & propter hoc ēt liberari a magnis periculis, magis est delectabile, quia est admirabile, ut dicitur in primo Rhetori.*

in artis Po-
etica c.2. non
longe a prin-
cipiis. cap.
tom.6.
ca.11. pos-
medium, cap.
tom.6.
AD PRIMVM ergo dicendum, quod admiratio non est delectabilis inquantum habet ignorantiam, sed inquantum hēt desiderium addiscendit causā, & inquantum admirans aliquid nouum addiscit. s. tamē est, quem non estimabat.

ad 4. inter-
medium &
secundum, cap.
tom.6.
AD SECUNDVM dicendum, quod delectatio duo habet, s. quietem in bono, & huiusmodi quietis perceptionem. Quantum igitur ad primum, cum sit perfectius contemplati ueritatem cognitionem, quam inquirent ignorantem, contemplationes rerum scitarū per se loquendo, sunt magis delectabiles, quam inquisitiones rerum ignorantum: tamē per accidens, quantum ad secundum, contingit quod inquisitiones sunt quandoque delectabiores, secundum quod ex maiori desiderio procedunt. Desiderium autem maius excitatur ex perceptione ignorantiae, unde maxime homo delectatur in his, que de nouo inuenit, ant addiscit.

ad 4. inter-
medium &
secundum, cap.
tom.6.
AD TERTIUM dicendum, quod ea que sunt co sueta, sunt delectabilia ad operandum, inquantum sunt quasi conaturalia: sed tamen ea, que sunt ratione operationis, quia desideratur eorum scientia, inquantum sunt mirabili ratione operationis, quia ex desiderio magis inclinatur mens ad hoc, quod intende in nouitatem & te operetur, ut dicitur in 10. Eth. * Perfectior. n. operatio caūsa perfectiorem delectationem.

QVAESTIO XXXIII.

De effectibus delectationis, in quatuor articulos divisā.

DEINDE considerandum est de effectibus delectationis.

ET CIRCA hoc queruntur quatuor.

¶ Primō, Vtrum delectatio sit dilatare.

¶ Secundo, Vtrum delectatio caūset sui finitū, uel de siderium.

¶ Tertiō, Vtrum delectatio impedit usum rōnis.

¶ Quartō, Vtrum delectatio perficiat operationem.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum delectatio sit dilatare.

AD PRIMVM sic proceditur. Videtur, quod dilatacio non sit effectus delectationis. Dilatacio. n. uider ad amorem magis pertinere, secundum qd̄ dicit Apostolus 2. ad Corinθ. 6. Cor nostrum dilata-

A tum est. Vnde & de praecepto charitatis in Psal. 113. dicitur, Latini mandatum tuum nimis: sed delectatio est alia passio ab amore. ergo dilatacio non est effectus delectationis.

¶ 2 Præt. Ex hoc q̄ aliquid dilatatur, efficitur capacitas ad recipiēdum: sed receptio pertinet ad desiderium, quod est rei nondum habita. ergo dilatacio magis uideatur pertinere ad desiderium, q̄ ad delectationem.

¶ 3 Præt. Conſtrictio dilatazioni opponitur: sed conſtrictio uidetur ad delectationem pertinere, nam illud conſtrinximus, quod firmiter uolumus retinere: & talis est affectio appetitus circa rem delectantem, ergo dilatacio ad delectationem non pertinet.

B SED CONTRA est, quod ad expressionem gaudii dicitur Isai. 60. Videbis, & afflues: & mirabitur, & dilabitur cor tuum. Ipse etiam delectatio ex dilatazione nomen accepit, ut laetitia nominetur, sicut supra dictum est.

R E S P O N S U M Dicendum, quod latitudo est quādā dimēſio magnitudinis corporalis: unde in affectiōnibus anima non nisi secundum metaphoram dicitur.

Dilatatio autem dicitur quasi motus ad latitudinem, & competit delectationi secundum duo, quae ad delectationem requiruntur, quorum unum est ex parte apprehensionis uirtutis, quae apprehendit coniunctionem alicuius boni conuenientis. Ex hac aut apprehensione apprehendit se homo perfectionem quādam adeptum, quae est spiritualis magnitudo: & in hoc animus hominis dicitur per delectationem magnificari, seu dilatarī. Aliud autē est ex parte appetitiae uirtutis, quae assentit rei delectabili & in ea quieticit, quodammodo se præbens ei ad eam interiori capiendam, & sic dilatatur affectus hominis per delectationem, quasi se tradens ad continēdum interiori rem delectantem.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod nihil prohibet in his, q̄ dicuntur metaphorice, idem diueris attribui s̄m diuersas similitudines: & secundū hoc, dilatacio pertinet ad amorem ratione cuiusdā extēsionis, inquantum affectus amantis ad alios extenditur, ut curer non solum que sua sunt, sed quāliorum: ad delectationem uero pertinet dilatacio, inquantum ali quid in scipio ampliatur, ut quasi capacious reddatur.

D AD II. dicendum, q̄ desiderium hēt quidem aliqua ampliationē ex imaginatione rei desideratae, sed multō magis ex præsenti rei iā delectantis, quia magis præbet le animus rei iam delectanti, quā rei non habite desideratae, cum delectatio sit finis desiderii.

AD III. dicendum, q̄ ille qui delectatur, conſtrigit quidem rem delectantem, dum ei fortiter inhāret, sed cor suum ampliat, ut perfecte delectabili fruat.

ARTICVLVS II.

Verum delectatio caūset sui finitū, uel desiderium.

E AD SECUNDVM sic proceditur. Videtur, q̄ delectatio non caūset desiderium suiipsius. Ols. n. motus cessat, cū peruerterit ad quietē: sed delectatio est quasi qdā quies motus desiderii, ut supra dictū est.* cessat ergo motus desiderii, cū ad delectationē peruerterit, non ergo delectatio caūsat desiderium.

¶ 2 Præt. Oppositum non est causa sui oppositi; sed delectatio quodammodo desiderio opponitur ex parte obiecti, nam desiderium est boni non habiti; delectatio uero boni iam habiti, ergo delectatio non caūsat desiderium suiipsius.

¶ 3 Præt. Fastidii desiderio repugnat: sed delectatio plerūq; caūsat fastidii, non ergo facit sui desiderium.

Prima Secunda S. Thomæ.

X 2 SED